

J. Turley, ZEROHEDGE: Objektivita musí pryč, mediální lídři volají po konci objektivní žurnalistiky

- CZ24 News | 2. února 2023

Předtím jsme už diskutovali o hnutí v žurnalistických školách za odstranění principů objektivnosti v žurnalistice. Novým svorníkem médií je agitační žurnalistika, i když průzkumy ukazují, že důvěra v média se hroutí. Teď už bývalý šéfredaktor Washington Post Leonard Downie Jr. a bývalý prezident CBS News Andrew Heyward zveřejnili výsledky svých interview s více než 75 vůdci médií a dospěli k závěru, že objektivnost se teď považuje za reakční a dokonce škodlivou. Emilio Garcia-Ruiz, šéfredaktor San Francisco Chronicle to už řekl natvrdo: „S objektivitou se musí skoncovat.“

Za pozornost stojí, že zatímco Bob Woodward a další nakonec přiznali, že povídačky o ruském spiknutí postrádaly objektivitu a vedly k falešnému zpravodajství, tak mediální osobnosti útočí na objektivitu jako základní hodnotu žurnalistiky ještě tvrději.

Diskutovali jsme o vzestupu agitační žurnalistiky a o odmítání objektivnosti na žurnalistických školách. Dopisovatelé, redaktori, komentátoři a akademici se přidali k rostoucímu volání po cenzuře a kontrole projevu, včetně zvoleného prezidenta Joe Bidena a jeho klíčových poradců. K tomuto hnutí patří i akademici zavrhuující samotný koncept objektivnosti v žurnalistice ve prospěch otevřené agitace.

Děkan žurnalistiky na Columbia a dopisovatel New Yorker Steve Coll lamentoval, jak byla práva na svobodu projevu podle Prvního dodatku „zneužita jako zbraň“ při ochraně dezinformací. Profesor žurnalistiky ze Stanfordu Ted Glasser v interview se Stanford Daily trval na tom, že je nutné, aby se „žurnalistika osvobodila od pojetí objektivity a vyvinula si spíše smysl pro sociální spravedlnost.“

Zavrhl představu, že žurnalistika se zakládá na objektivitě, a tvrdil, že „žurnalisty vidí jako aktivisty, protože žurnalistika ve své nejlepší podobě – a ve skutečnosti i historie ve své nejlepší podobě – je jen o morálnosti.“

„Je tudíž zapotřebí, aby žurnalisté byli otevření a nadšení agitátoři sociální spravedlnosti a to lze těžko dělat v sevření objektivností.“

Vyhozená nezávislá editorka pro New York Times Lauren Wolfe nejenže na veřejnost vyšla s obranou svého pro-Bidenovského tweetu, ale vydala i článek nazvaný „Jsem zaujatá žurnalistka a tak mi to vyhovuje.“

Bývalá dopisovatelka New York Times (a teď profesorka žurnalistiky na Howard University) Nikole Hannah-Jones je vůdčím hlasem agitační žurnalistiky.

A opravdu, Hannah-Jones prohlásila „veškerá žurnalistika je aktivismem.“ Její Projekt 1619 byl zpochybňován jako od základu prohnitý a táhne se za ní historie žurnalistiky netolerance, kontraverzních postojů k řádění a přiživování konspiračních teorií. Hannah-Jones a později v Times vedla snahu o odstranění redaktora a omluvila se za zveřejnění názorového sloupku od senátora Toma Cotteny, jako nepřesného a štvavého.

Průzkumy ukazují nejnižší důvěru v média všech dob, kdy méně než 20 procent občanů důvěřuje

televizi nebo tištěným médiím. Ovšem reportéři a akademici nadále ničí základní principy, které udržují žurnalistice věrohodnost i nezastupitelnou roli svobodného tisku pro naši společnost. Zvláště pisatelé, kteří jsou opakovaně obviňováni z falešných nebo zavádějících článků patří k největším zastáncům zbavení se objektivit v žurnalistice.

Teď se k tomu sebezničujícímu hnutí přidávají samotní vůdci mediálních společností. Ti nemluví o sloupkařích či hostech na drátě, kteří běžně sdělují své názory. Mluví o skutečných žurnalistech, o lidech, na kterých závisí zprávy v médiích.

Prohlášení, že „S objektivitou se musí skoncovat,“ je samozřejmě osvobozující. Můžete se zbavit nutnosti neutrality a vyváženosti. Můžete se pohroužit do své „báze“ jako sloupkaři a pisatelé názorových článků. Zveřejňování opozičních názorů se teď zavrhuje jako „falešná vyváženost“. Jasně. Netřeba poskytovat věrohodnost opozičním názorům. To je pro nás pracující ve vysokoškolském vzdělání dobře známá realita, neboť to je čím dál netolerantnější k opozičním nebo disidentským názorům.

Downie rekapituluje, jak dnes vůdci médií „věří, že prosazování objektivnosti by mohlo vést k falešné vyváženosti nebo k zavádějící „předstírané nestrannosti“ při povídačkách o rase, zacházení se ženami, o právech LGBTQ+, nerovnosti v příjmech, o klimatické změně a o mnoha dalších tématech. A v dnešních diverzifikovaných redakcích mají pocit, že popírají mnoho svých vlastních identit, životních zkušeností a kulturních kontextů, aby jim to bránilo v projevech pravdy při jejich práci.“

Bývaly časy, kdy všichni žurnalisté sdíleli společnou „identitu“ jako profesionálové schopní své vlastní zaujetí a hodnoty oddělit od vytváření zpráv.

Nyní je už objektivita téměř synonymem předsudků. Bývalá výkonná redaktorka Associated Press Kathleen Carroll prohlásila: „Podle čích standardů je to objektivní? Zjevně jsou to standardy Bílých, vzdělaných a dost prachatých.“

Mediální kanály jako NPR rychle mažou všechny hranice mezi žurnalisty a agitátory. NPR oznámily, že reportéři by se mohli účastnit aktivit, které agituji za „svobodu a důstojnost lidských bytostí“ na sociálních médiích a v reálném životě.

U Downie se tyto názory odráží a prohlašuje: „To, co jsme zjistili, nás přesvědčilo, že mediální zprávy usilující o pravdu se musí pohnout za hranici nějaké té ‚objektivnosti‘ za účelem vytváření věrohodnějších zpráv.“

Opravdu? Budete-li méně objektivní, učiní to vaše zprávy věrohodnějšími? Zdá se, že už to roky nefunguje, ale Downie a další ještě přitvrzují, jako mizerní hazardní hráči ve Vegas.

Opravdu, celé to skandování „Pojďme na to, Brandone,“ je zrovna tolik kritikou médií jako kritikou prezidenta Bidena.

Když není moc rozdílů mezi médii mainstreamu a alternativními médii, tak bude mít veřejnost sklon dále se od mainstreamu odklánět. Mainstream kvůli tomuto hnutí ztrácí nejvíce, ale dále je populární jako editory do svých řad brát agitátory. A to udělal i New York Times, když nechal na holičkách své vlastní redaktory, jen aby uspokojil dav.

S tím, jak mají mediální kanály potíže s přežitím, tak si tito mediální vůdci freneticky podřezávají větev, na které sedí.

AUTOR: Jonathan Turley

[ZDROJ](#)

Překlad: reformy.cz